

findes derunder, og under denne Forudsætning skal jeg allerede nu udtale mig om samtlige Ændringsforslag. De Ændringsforslag, som ere stillede af mig, tør jeg maasse forbigaa med Læshed; efter hvad den ærede Ordfører allerede har udtalt, og efter den Redegjørelse, han har givet, tror jeg ikke at behøve lige overfor Thinget at tilføje Noget. De have, som det første Blik viser, kun formel og ikke nogen reel Betydning; de hidrøre, som den ærede Ordfører bemærkede, kun fra, at Kolonialraadene ere med deres Overveielser komne langt forud for dette Thing, medens jeg maatte forudsætte, at dette Things Overveielser vilde komme til at gaa forud for Kolonialraadenes.

— Det Ændringsforslag, som er stillet af Flex-tallet til § 2, kan jeg ikke alene fuldtud tiltræde, men jeg maa endog varmt anbefale det til Thingets Vedtagelse. Jeg tror ligesaa fuldt som Flex-tallet paa Usikkerheden af, at et Orlogsstib stadig kan være stationeret ved vore Kolonier, i alt Fald den første Tid, i en Række af Aar, og Grunden til, at jeg ikke selv har bragt dette i Forslag i Lovforslaget, er, at jeg har troet, at de finansielle Vanskeligheder derved vilde være for store til, at jeg med Geld kunde bringe det i Forslag. Det har glædet mig, at dette Things Udvalg ved sine Overveielser af Sagen er kommet til det Resultat, at, skjøndt Udvalget erkjender, at denne Foranstaltning er kostbar, saa er den dog ikke for kostbar for det, som vil kunne opnaas derved. Jeg haaber, at denne Betragtning maa gjøre sig gjældende helt igennem ved Lovforslagets videre Behandling. Jeg er ganske enig med Udvalgets Flertal i, at saalænge et Orlogsstib er stationeret ved Øerne, vil den paaregnede Indskrænkning af Hærstyrken i Land kunne finde Sted. Jeg tror, man dristig tør antage, at en mindre Hærstyrke i Forbindelse med Orlogsstibet vil give en betydelig større Betryggelse end en større Hærstyrke uden Orlogsstib. Den ærede Ordfører har allerede gjort Rede for, hvilken Betydning et Orlogsstibs Stationering i Vestindien kan have til Betryggelse for Ordenens Vedligeholdelse derovre. Jeg skal ikke trætte det ærede Thing med at gjentage de af den ærede Ordfører anførte Grunde; men jeg skal kun tilføje, hvad det forekommer mig, den ærede Ordfører ikke fremhævede, at det er netop ved, at man har Orlogsstib stadig til sin Raadighed, at man vil være istand til derovre at koncentrere hele den tilstedeværende Styrke paa det truede Punkt, og at det har den største Betydning, at den tilnærmelsesvis halve Del af Hærstyrken i Vestindien, som findes paa St. Thomas, hurtigt og sikkert kan bringes tilstede paa det Punkt, f. Ex. paa St. Croix, som er truet.

— Om Ændringsforslaget til § 6, som er stillet af et andet Medlem af Udvalget, og som i Principet er tiltraadt af Udvalgets Flertal, skal jeg udtale, at jeg ganske sympathiserer med Tanken;

men at jeg ganske vist ikke anser det for nødvendigt at bringe Bestemmelsen om fuld Naturalforpleining ind i selve Lovforslaget, for at den Foranstaltning, der derigennem skal opnaas, kan træffes, naar den vestindiske Hærstyrke underholdes paa Statskassens Bekostning, da jeg antager, at en Bevillingspost paa Finantsloven vil være fuldkommen tilstrækkelig til at træffe denne Forandring i det nu Bestaaende. Forsaavidt imidlertid det ærede Thing skulde ønske at give sin Anskuelse om dette Punkt Udtryk ved en Afstemning over selve Ændringsforslaget, skal jeg med Hensyn til Ændringsforslagets Indhold bemærke, at jeg maa tage det Forbehold nærmere at overveje og undersøge, om det foreslaaede Afdrag af 5 Cts. i den daglige Løn, som nu udgjør 15 Cts., vil være passende, naar der indtræder fuld Naturalforpleining istedetfor den delvise Naturalforpleining som nu er den gjældende. Der er fremdeles en anden Bestemmelse i Ændringsforslaget, som jeg ikke ret vel tror kan blive staaende paa den Raade, hvorpaa den nu staar. Naar der nemlig i Ændringsforslagets sidste Del siges, at „den daglige Ration, der dog ikke maa overstige en Værdi af 16 Cts., fastsættes af Gouvernementet“, saa maa jeg ved denne Resolution bemærke, at ved „den daglige Ration“ har Ændringsforslagsstilleren absolut kun kunnet forstaa den daglige Tillægsration, thi ellers vilde hele Bestemmelsen blive ubrugelig. Jeg er istand til at oplyse det ærede Thing og den ærede Forslagsstiller om, at den Naturalforpleining, som nu gives, og som bestaar i et Pund Brød daglig og varm Middagsmad, koster paa St. Croix 18 Cts. og paa St. Thomas 25 $\frac{1}{4}$ Cts. daglig. Det er altsaa tydeligt nok, at, naar den hele Naturalforpleining skulde holdes indenfor Grænsen af 16 Cts., vilde det ikke være en Forbedring af den nuværende Forpleining, men en væsentlig Forringelse. Jeg tror dristig at turde gaa ud fra, at den ærede Forslagsstiller har ment Tillægsforpleining, og forsaavidt der skulde gives Bestemmelsen Plads i selve Lovforslaget, maa dette Udtryk rettes. En anden Indvending, som jeg vil gjøre, er den, at, naar man ved Lov vil fastslaa, at den vestindiske Soldat skal have fuld Naturalforpleining, saa forekommer det mig, at det ikke gaar an at sætte en Begrænsning i Cts., som den ikke maa overstige, thi man kunde jo tænke sig, at der kunde indtræde en saadan Forandring i Prisforholdene, at det, naar et saadant Snørlov, en saadan Begrænsning var givet Administrationen, vilde være umuligt at give Soldaterne den sædvanlige Forpleining. Det forekommer mig, at, naar man vil slaa fast, at den vestindiske Soldat skal have fuld Nationalforpleining, saa bliver der kun et Endnu at fastslaa, og det er Kvantiteten af selve Naturalforpleiningen, hvorimod det Beløb, som maa anvendes dertil, ikke kan finde Plads i